Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК ХС. Ч. 51. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 18, 1983 No. 51. VOL. XC.

ВАШІНҐТОН ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН ГОЛОДУ

Вашінгтон. — У неділю, 27-го лютого, відбулась тут, в будинку собору св. Родини, громадська нарада в справі участи місцевої української громади у відзначенні жертв найбільшої трагедії в історії українського народу, штучного голоду в 1932-1933 роках, спричиненого Москвою, жертвою якого впало 7 мільйонів українських селян.

Після проведення молитви парохом української католицької парафії о. Степаном Шавелем і обрання президії в складі: Ігоря Витковицького, Марти Перейми і Богдана Козака, представник Крайового Громадського Комітету Степан Процик поінформував присутніх про склад і пляни комітету, який був створений з ініціятиви Митрополита УПЦеркви Мстислава, і сказав, що згідно з тими плянами головна частина відзначення річниці голоду має відбутись у столиці ЗСА з огляду на її політичне значення. Ця частина має включати такі заходи й акції: переслухання в Конгресі в справі голоду в Україні із свідченнями очевидців тієї катастрофи, а також по змозі дискусійний вечір на цю тему з прийняттям для учасників; велику демонстрацію і похід з відповідними транспарантами вулицями міста до совєтського посольства; меморіяльний концерт в Культурному Центрі ім. Кеннеді з виступами визначних ансамблів і солістів. Крім того, мають бути подані відповідні меморандуми Урядові ЗСА, Конґресові, посольствам різних країн, ЮНЕСКО і представникам багатьох країн в ОН, засобам інформації, університетам, бібліотекам та іншим важливим організаціям для поінформування їх про цей злочин Москви.

Для проведення цих заходів і акцій,- говорив С. Процик,- Крайовий Комітет потребує допомоги місцевих людей, які мають зв'язки з американськими колами і які вміють і бажають працювати для цієї великої справи. Він уже підшукав групу таких людей, але їх треба буде більше. Для підготовчої праці відкривається в будинку Товариства св. Софії спеціяльне бюро, в якому працюватиме колишня співробітниця Білого Дому за часів президента Картера Наталія Слюзар. Здійснення всіх цих плянів вимагатиме значних кош-

(Продовження на ст. 3-ій)

„РАДЯНСЬКА УКРАЇНА" ЗНОВУ ЗААТАКУВАЛА Б. КОЗІЯ

Київ, УССР. — Київська газета „Радянська Україна" помістила у виданні з 2-го березня ц.р., довшу інформацію В. Шляхтича, кореспондента з Івано-Франківської области, звернену проти Богдана Козія, який програв судову справу на Фльориді і йому було відібрано громадянство за кривоприсягу при внесенні подання на американське громадянство.

Совєтська пропагандивна машина не вдовольняється рішенням суду ЗСА і зараховує Б. Козія й багатьох українців та людей інших національних груп з-поміж поневолених Москвою народів до категорії „воєнних злочинців". Згадана газета пише, що „Богдан Козій добровільно надів мундир поліцая так званої німецько-української поліції. Вірний холуй гітлерівців, ставши до того незабаром зятем волосного старости, він виділявся серед інших зрадників не тільки показною франтуватістю, а й тим, що особливо цінили фашисти — жорстокістю до мирного населення". Козій вірою і правдою служив свастиці, допомагав гітлерівцям знищувати євреїв, брав в таких акціях безпосередню й дуже активну участь. Каміння плаче, де ступала його нога".

По звичаю совєтської пропаганди В. Шляхтич напродукував і приписав Б. Козієві всі інші злочини і гріхи світу, включно з „вбивствами маленьких дітей і старших осіб". Більше того, газета подає докладну адресу Б. Козія на Фльориді, переповідає дещо з перебігу процесу і ганить ЗСА за повільне полагоджування справ „воєнних злочинців". В кінці інформації говориться, що громадяни СССР написали листа президентові Роналдові Реґенові з вимогою видати Б. Козія „радянському правосуддю гітлерівського поплічника". Копії цього листа переслано до ОН, Комісії прав людини, державному секретареві і секретареві Департаменту справедливости та „ряду американських газет".

СССР ТАКОЖ ЗНИЗИВ ЦІНУ НА НАФТУ

Лондон, Англія. — Совєтський Союз повідомив, що він знижує також ціни на нафту ще більше, ніж ОПЕК, тим самам розбивши надії інших країн на відкладення небезпеки війни цін на нафту. Британія, реакція якої може визначити структуру ринку, не подала покищо жадного натяку на те, що вона також має намір знизити ціни на свою нафту з Північного моря.

Промислові кола заявили, що Совєтський Союз, який є найбільшим світовим виробником нафти і який продає понад один мільйон барилок денно до Західньої Европи, запропонував уральський сирівець по 27 долярівд за барилку з північних портів і по 28 долярів з середземноморських пунктів постачання. Таке рішення важливе зворотно від 1-го березня. Таким чином совєтська нафта подешевіла на 1.25 доляра в секторі середземноморського постачання і на 2.15 доляра на північних морських шляхах.

У понеділок, 14-го березня, ОПЕК закінчила свою маратонську 12-денну зустріч угодою знизити ціни на 15 відсотків базову ціну арабської легкої нафти. Це було перше узгоджене зниження цін ОПЕК за 23-літню історію існування цієї організації.

Міністер нафтової промисловости Савдійської Арабії зараз після конференції натякнув, що війна цін на нафту може розгорітися знову, якщо Британія або інші країни не-члени ОПЕК знизять різко ціни на свою нафту.

„Це буде серйозна справа тому, що Нігерія напевно послідує також і, якщо так станеться, ОПЕК, як група, буде змушена знову знизити ціни," — сказав Ахмед Закі Ямані.

Міністер нафтової промисловости Ірану Мохаммед Ґаразі сказав, що його країна незабаром оголосить нові ціни на свою нафту.

Першою країною, яка зареагувала на зниження цін на нафту ОПЕК була Мехіко.

МОСКВА ПОГРОЖУЄ АТАКОЮ НА ЗСА

Москва, СССР. — У рідкісному інтерв'ю з західніми кореспондентами начальник штабу совєтської армії маршал Ніколай Огарков заявив у середу, 16-го березня, що, якщо американські ядерні ракети середнього засягу, заплановані в Европі, будуть використані прои Совєтського Союзу, Москва безпосередньо поведе атаку на ЗСА.

Далі маршал вдався до пояснень відносно подробиць розвитку нуклеарної війни. Він дослівно сказав: „Як розпочнеться ядерна війна, її не можна буде обмежити і контролювати. Ідея ядерної війни ніколи не випробовувалася. Але логічно, втримати таку війну в рамках буде номожливо".

„Немичуче", — він додав, — „така війна переросте у всеохоплюючу війну".

Ця нова відкрита заява Огаркова, який є одночасно заступником міністра оборони, повністю узгоджується з ідентичними заявами найвищих совєтських цивільних лідерів. Вона, мабуть, мала на меті розвіяти плітки про незгоди між військовими і цивільними совєтськими лідерами відносно способів ведення нуклеарної війни.

Маршал Огарков також визнав вперше, що совєтські наземні ракети в шахтах є вразливі на удар, так само, як і американські наземні ракети, про що не раз говорили експерти Адміністрації президента Роналда Реґена.

Основуючись на висловах Огаркова в інтев'ю і висловах інших високих совєтських лідерів, є дуже мало познак бажання Совєтського Союзу змінити свою поставу в переговорах із ЗСА про зменшення в Европі кількости ядерних ракет середнього засягу. Їх заяви про наслідки розміщення нових американських ракет в Европі виглядають ще різкішими, можливо з метою тиску на переговори.

„Пісня прощання" в Інституті

Аня Дидик

Тарас Шиповик

Богдан Андрусишин

Ню Йорк, Н.Й. — Як уже інформовано, група сценічного мистецтва УНС-УІА поставить в рамках серії мистецьких програм вечір уривків з музичної ревії п.н. „Пісня прощання" в неділю, 20-го березня, о год. 5-ій по полудні, в приміщеннях УІА.

В програмі, яка зображує вибрані моменти з історії української іміграції до Америки, виступлять з піснями і рецитаціями Тарас Шиповик і Христина Іванів.

З українськими, білоруськими і еспанськими піснями виступить молодий співак Богдан Андрусишин. Виконавцям супроводитимуть члени оркестри „Червона Калина"- Олег Сохан, Олег Канюка і Іван Сарамуля.

Програму вестиме конферансьє Союзівки Аня Дидик, яка цього року теж відає мистецько-розваговими програмами на оселі УНСоюзу.

Вступ за датками в сумі 6 дол., що включає теж перекуску після програми.

В НЮ ДЖЕРЗІ ВНЕСЛИ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРОТИ ІСТОРИЧНИХ НЕТОЧНОСТЕЙ

Трентон, Н. Дж. — У безпрецедентному досі спільному рішенні законодавчих тіл стейту Ню Джерзі внесено 14-го лютого ц.р. пропозицію ч. 3007 у справі історичних неточностей у шкільних підручниках і навчання історії.

Законопроєкт цитує надуживання слова „Росія" і непорозуміння в інтерпретації окреслення „Совєтський Союз". В поясненні він вказує на те, що діти, вивчаючи такі фальшиві поняття, відтак далі у своєму житті чи в публічній праці їх продовжують. Законопроєкт також звертає увагу на те, що в стейті Ню Джерзі живе багато етнічних груп, для яких теперішнє замінення понять „Росії" на „Совєтський Союз", під яким розуміють Росію, є образою і нарушенням їхніх прав.

Тема інтерпретації цих двох понять вже не вперше була під дискусією в законодавчих палатах Ню Джерзі. Вона була від кількох років порушувана при нагоді реозлюції з приводу Дня Української Незалежности. Але резолюція з того приводу має характер святочний і вона не обов'язує. Тому саме група українських активістів в стейті Ню Джерзі під проводом Зенона Онуфрика, що є тепер членом Дорадчої етнічної ради губернатора, старалася довший час, щоб відповідна резолюція у справі історичних неточностей була прийнята законодавчими тілами і тим самим була обов'язуюча. Резолюцію внесли асемблімен Реймонд Лесняк і сенатор Джан Кофілд і за це З. Онуфрик висловив їм особливу подяку.

Резолюції перейшли тепер до Комісії виховання для дальшого розгляду.

Померла Ребекка Вест

Лондон, Англія. — Тут, у своєму домі, померла на 90-му році життя одна із найвизначніших постатей англійської літератури XX сторіччя — Ребекка Вест.

Автор численних есеїв, повістей, політичних коментарів і репортажів, вона була вимковим ерудитом і сполученням знаменитої журналістки з письменницею на протязі семидесяти років своєї праці пером. Критики її творів стверджують, що ніхто в цьому сторіччі не писав більше чарівної прози і не визначався такою інтеліґенцією.

Найславнішими її творами були книжки, що стояли на кордоні між репортажем і політичним есеєм. Сюди треба зарахувати її славну репортажеву книжку про Юґославію під назвою „Чорна вівця і сивий орел", що вийшла в 1951 році, а відтак її репортажі про процес в Нюрнберзі, які спершу появлялися у відомому тижневику „Ню Йоркер", а відтак вийшли книжкою п.н. „Значення зради" в 1947 році. Ці репортажі з розглядом характеру зрадників критики називають „репортажем, що стоїть на рівні літератури".

Р. Вест отримала в часі свого довгого життя і плодовитої творчости ряд нагород і відзначень. Одним з найбільших було іменування її Дамою-командиром англійської імперії в 1959 році; її іменувала королева Єлисавета.

Ще в останніх місяцях перед її смертю появилися її статті та інтерв'ю з нею у таких журналах як „Воґ" і ілюстрований тижневик „Ню Йорк Таймс" в ЗСА. В 1981 році вона, маючи 88 років, грала себе у фільмі „Редс", висловлюючи критичні завваги на тему російської революції.

В Америці

ДО ВЖЕ ІСНУЮЧОГО страйку кондукторів і машиністів в Ню Джерзі і поїздів лінії Метро-норт долучаться мабуть нюйоркські таксівкарі. Понад 2,000 таксівок не вийдуть на вулиці міста, якщо міська управа не полагодить спору, який постав на тлі платень для нових водіїв, які домагаються підвишки платень. Ті особи, які користувалися таксівками будуть змушені шукати інших засобів транспортації. Також у Філядельфії машиністи і кондуктори поїздів вийшли на страйк.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН з признанням висловився про службовців секретної служби, які охороняють Президента, колишніх президентів ЗСА, керівників департаментів Уряду та багатьох інших осіб. „ Можливо я не промовляв би сьогодні до вас, якщо б не службовці з секретної служби", — заявив Президент родинам 13-ох службовців, які загинули при виконуванні своїх обов'язків. Два роки тому, коли Джан Гінклі намагався шістьма пострілами з пістолі застрелити Р. Реґена з близької відстані, його фактично прикрили згадані службовці і поліціянти, які самі постраждали. Джеррі Парр силою пхнув Президента до автомобіля, а Тимоті МекКарті був поранений кулею, призначеною, очевидно, для Р. Реґена.

ЗДИВОВАНИЙ 52-РІЧНИЙ Джордж Буд на Лонґ Айленді, знайшов перед дверима до своєї хати двох новонароджених дівчаток-двійняків, яких хтось підкинув вночі. Спочатку він думав, що це білизна, призначена до пральні, але приглянувшись ближче він ствердив, що це живі діти близнята, одне з яких твердо спало, а друге пробудилось мабуть від стукоту дверей. Він викликав поліцію і дітей перевезли до місцевого шпиталю в Ґрейт Нек для обсервації. Лікарі твердять, що дівачтка здорові і мабуть народжені таки тієї самої ночі, або день перед тим.

РЕСПУБЛІКАНЦІ В ЧИКАҐО, Ілл., докладають максимум зусиль, щоб підбудувати авторитет свого кандидата на посадника, Бернарда Ептона, який 12-го квітня змагатиметься з демократичним кандидатом конгресменом Геродлом Вашінґтоном. Відповідальні речники Республіканської партії заанґажували двох спеціялістів федерального рівня для допомоги місцевим республіканцям. Свого часу ходили навіть поголоски, що республіканці пробували намовити теперішнього посадника Джейн Бирн, щоб вона кандидувала з республіканської листи, а тоді Б. Ептон зрезигнує в її користь.

ГЕН. ДЖАН А. ВИКГЕМ буде черговим керівником генерального штабу армії, заявив президент Роналд Реґен кореспондентам і він замінить на цьому становищі ген. Едварда С. Меєра, якого чотирирічна каденція кінчається 30-го червня ц.р. Досі ген. Дж. Викгем був заступником шефа генерального штабу від минулого літа, тобто від часу його повороту з Кореї, де він на протязі трьох років сповняв функцію головного командира військ Об'єднаних Націй і ЗСА. Намічений генерал походить із Даббс Феррі, Н.Й.

Відбудеться зустріч пластових сеніорів

Ню Йорк, Н.Й. — Тут, в приміщенях Пластового Дому. при 114 Другій авеню, відбудеться в суботу, 19-го березня ц.р., цілоденна нарада представників куренів пластових сеніорів, що її влаштовує Головна Булава Українського Пластового Сеніорату.

Нарада представників куренів сеніорів має на меті, крім організаційних справ, порушити проблеми, зв'язані з близькими зборами Конференції Українських Пластових Організацій, та першою сесією третього Пластового Конгресу. З тієї причини у програмі суботньої зустрічі є панель, в якому доповідачі з рядів сеніорату і старшого пластунства будуть говорити про те, чого загал пластунства сподівається від близьких зборів і яке майбутнє Пластової організації. Панелем буде проводити пл.сен Ольга Кузьмович; доповідачами будуть пл. сен. Зеня Брожина, пл. сен. Іван Лучечко, пл. сен. Петро Содоль і ст. пл. Роман Юзенів.

Окремо про сеніорську комісію на сесії конґресу поінформує пл. сен. Ярослав Рак, а про підсумки 70-річчя Українського Пласту голова Головної Пластової Булави пл. сен. Любомир Романків.

Наради сеніорів буде вести голова Головної Булави УПС пл.сен. Василь Мочула. Увечорі відбудеться у Пластовому Домі спільна вечеря учасників із пластовою програмою.

Наради починаються о год. 11-ій ранку.

У світі

ЛЄХ ВАЛЕНСА, КОЛИШНІЙ лідер вільної профспілки „Солідарність", заявив у вівторок, 15-го березня, в Ельбльонґу, де він присутній на суді шістьох активістів „Солідарности", що він не обвинувачує Ришарда Каліновського, колишнього помічника „Солідарности" в участі керованої Болгарією змови вбити Валенсу. Каліновскі, водій вантажного автомобіля, допомагав організувати поїздку Валенси до Італії і супроводив його в цій поїздці. Останнім часом італійська преса широко коментує можливість існування змови вбити Валенсу, коли він перебував у Римі.

ВИСОКІ ОФІЦІЙНІ ОСОБИ ЗСА і Данії звернулися у вівторок, 15-го березня, із закликом до Совєтського Союзу виявити більше гнучкости в переговорах про зменшення числа ядерних ракет середнього засягу в Европі. Одночасно прем'єр-міністер Рууд Любберс на пресовій конференції після розмов у Білому Домі сказав, що він погоджується з багатьма західньоевропейськими лідерама, які вважають, що ЗСА можуть також виступити з ініціятивою і запропонувати тепер новий компромісовий плян.

ДИСКУТУЮЧИ НА ДАЛЬШОЮ долею детанту, вісім невтральних країн запропонували декілька компромісових заходів, щоб вийти з застою, в якому опинилися переговори на Мадридській конференції триваючій вже третій рік відносно виконання Гельсінкських угод 1975 року. Але пропозиції, які вони внесли на розгляд конференції 35-ти країн виявилися недостатніми у відношенні прав людини в совєтському бльоці, чого домагається Захід. Початкова реакція західніх представників на ці пропозиції була обережна і холодна.

В БРИТАНІЇ ЗНОВУ ПОЧАЛИ вибухати бомби в листах. Лондонська поліція повідомила у вівторок, що лист-бомба, адресований прем'єр-міністрові Марґарет Тачер, був перехоплений і безпечно розмінований кілька годин після того, як інший подібний „лист" вибухнув у головній квартирі американської військовоморської фльоти в Лондоні. В інциденті на Давнінг стріт ч. 10 ніхто не потерпів, але в головній квартирі вибух опік руку службовцеві, коли він відкривав „лист".

УРЯД КИТАЮ ПОВІДОМИВ у вівторок, 15-го березня, що прем'єр-міністер Чао Цу-янг „в даний час не має особливого пляну відвідати ЗСА цього року". Чі Гуаюан, директор відділу інформації міністерства закордонних справ сказав, що Чао прийняв запрошення президента Роналда Реґена відвідати ЗСА і що дата відвідин буде усталена дипломатичними каналами.

ДЖОШУА НКОМО, опозиційний лідер Зімбабве, який недавно втік до сусідньої Ботсвани, наляканий підозрінням в переслідуванні його, прибув у неділю, 13-го березня, до Лондону і заявив, щок він повернеться до Зімбабве лише тоді, як представники уряду Роберта Мугабе особисто дадуть ґарантію його безпеки.

Почалась виставка писанок в Українському Музеї

Ню Иорк, Н.Й. — В суботу, 12-го березня ц.р., тут в Українському Музеї відкрилася виставка писанок зі збірки Музею, яка триватиме до 26-го червня ц.р. За шість років існування Музею багато людей подарували Музеєві писанки і тим збагатили його збірку, яка стала унікальною.

Виставку можна оглядати від середи до неділі від год. 1-5 по полудні. Музей буде відкритий на Великдень (8-го травня 1983 року).

У зв'язку з виставкою заплановано в Музеї зайняття з писання писанок для дітей і дорослих. Вчитимуть досвідчені писанкарки, вживаючи до цього яйця, віск, кістку і різні фарби.

Зайняття для дітей (від 12 до 16 років) відбудуться в неділю, 20-го березня і в суботу 26-го березня від 10-ої до 12-ої год. ранку і від 1-ої до 3-ої по полудні. Зайняття для дітей є безплатні.

Зайняття для дорослих відбудуться в суботи, 19-го березня, 9-го і 16-го квітня та в неділі, 27-го березня, 10-го і 17-го квітня від 9:30 до 12:30 год. ранку і від 1:30 дс 4:30 год. по полудні. Оплата за кожне зайняття — 10 дол., члени Музею, пенсіонери і студенти — 8.50 дол.

Курсанти отримають весь потрібний для цього матеріял.

Участь в зайняттях — тільки за попереднім телефонічним зголошенням на число (212) 228-0110.

В суботи, 12-го березня і 2-го квітня та в неділю, 13-го березня, від 1-5 год. по полудні, відбудуться покази писання писанок, що їх переведе досвідчена писанкарка. Також буде показаний фільм Славка Новицького „Писанка". Вступ: дорослі 2:50 дол., члени Музею, пенсіонери і студенти 2 дол., діти до 12 років безплатно.

Оплата зайнять і показів писання писанок включає вступ до Музею.

Видадуть твори П. Тичини у 12-ох томах

Київ, УССР. — Київська „Літературна Україна" інформує у числі з 9-го березня ц.р., що Академія Наук Української ССР запланувала і вже почала здійснювати, видання творів поета і письменника Павла Тичини.

Згідно з рішенням президії АН УССР було створено редакційну колеґію повного зібрання і упорядкування творів поета, яку очолив академік О. Гончар. Редколегія вже схвалила і передала до друку видавництва „Наукова Думка" перші три томи оригінальних поезій автора „Чуття єдиної родини", які охоплюють періоди: 1906-1934-1935 - 1952 років, а також четвертий том, де вміщено поему-симфонію „Сковорода".

Цікаво відмітити, що з раннього періоду творчости поета пропущено 28 повних років праці, напевно з розмислом щоб не показати читачеві первісного Тичину. „Літературна Україна" пише, що „за своєю повнотою це буде найширше видання, яке різнитиметься від усіх попередніх своїм обсягом".

Редакторами томів є такі відомі письменники і поети як: М. Бажан, Л. Новиченко, Б. Олійник, І. Драч та інші. Завершення видання плянується на 1985 рік.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Практична" лінія детанту

Професор Стенлі Гоффманн, який викладає історію французької цивілізації у Гарвардському університеті, написав дві статті в „Ню Йорк Таймсі" (6 і7-го березня 1983 року), в яких пропонує певні радикальні зміни американської політики відносно СССР.

Автор виходить із простого заложення, що в світі існують дві надпотуги, які себе взаємно ненавидять і поборюють. Відтак він послідовно вказує на всі „помилки" американської закордонної політики відносно Совєтського Союзу. Він, звичайно, не каже, що політика СССР відносно ЗСА є „правильною" чи конструктивною, бо добре знає, що ніхто і ніщо в Америці, чи й у світі, не має будь-якого впливу на зміну совєтської політики. І навпаки — американська закордонна політика, як зрештою кожна політика Вашінґтону, є предметом публічного обговорення, вона підлягає зміні часто-густо під натиском впливу публічної опінії. Автор закликає Америку, щоб вона занехала спроби в напрямі зміни совєтської системи шляхом економічних санкцій, як також, щоб Уряд ЗСА перестав виголошувати устами своїх вибраних представників про неминучий конфлікт із СССР. Він теж уважає, що Америка не повинна змагати до осягнення атомової переваги над Совєтським Союзом.

Професор Гоффманн пропонує Америці провадити „рівномірну" політику відносно Москви, тобто „повстримувати" аґресивні дії Кремля, але в той же час, продовжувати „політику детанту". Йдучи далі по лінії своєї політичної „доктрини", проф. Гоффманн думає, що Америка повинна запрошувати Москву на всі міжнародні вирішальні конференції. Наприклад, автор вважає, що СССР повинен бути також членом арбітражу між Ізраїлем і арабськими країнами. В ділянці атомових зброєнь автор пропонує заключення договору між СССР і ЗСА, який мав би „заборонити" дальші випробування атомової зброї тими надпотугами тощо.

На жаль, красномовні писання професора якось іґнорують найновішу історію, і тим більше історію відносин поміж Америкою і Совєтським Союзом.

Коли в 1933 році Америка переговорювала з Москвою в справі дипломатичного визнання були подібні знавці міжнародних відносин, які проповідували, що для Америки є не важливий устрій СССР, а важливою є торговля та „невмішування" Москви у внутрішні справи Америки.

Під час Другої світової війни Америка доставляла СССР зброю, танки, вантажні авта, амуніцію, харчі, медикаменти та мільйони долярів, не кажучи вже про спільні воєнні зусилля проти Німеччини, Італії і Японії. У висліді ця колосальна допомога врятувала Совєтський Союз від цілковитого знищення. При кінці війни Москві дано „вільну руку" на Східню і Середню Европу, під умовою, що вона допустить до вільних виборів в Польщі, Чехо-Словаччині, Румунії, Албанії і Юґославії, але ми знаємо, як Москва дотримала тих обіцянок. Вишколені комуністичні аґенти, при посередній чи безпосередній мілітарній підтримці Москви, знищили демократичний уряд в тих країнах, а на їх місце Москва впровадила комуністичні маріонетки, при допомозі яких Кремль досі контролює ці підбиті країни. Москва, не зважаючи на пересторогу Америки, брутально захопила три балтійські країни — Естонію, Латвію і Литву та обернула їх в колоніяльні провінції на взір України, Білорусі, Вірменії, Грузії, Азербайджану і Туркестану. Корейську і в'єтнамську війни спричинила Москва, висилаючи на нові загарбницькі дії своїх сателітів, про що знає цілий світ.

Конференція у Гельсінках вліті 1975 року винесла постанови про деяке відпруження за Залізною заслоною — за визнання Заходом совєтсько-російських територіяльних підбоїв в Европі. Ще перед Гельсінкською конференцією, президент Ніксон заініціював „гореславну" політику детанту, доставляючи СССР великі фінансові кредити, машинерію та технологічні приладдя, що значно зменшило воєнну індустрію. Справа нападу Совєтського Союзу на Афганістан чи натиску на Польщу ще надто свіжі, щоб ми не могли зрозуміти, що Москва далі нищить всі можливі нагоди для мирного співжиття з Америкою. Ми не хочемо тим сказати, що Кремль хоче війни з Америкою. Ми переконані, що Москва використовує поблажливість і пацифізм Заходу для своїх політичних і імперіялістичних цілей.

Чи справді проф. Гоффманн хотів би, щоб Америка замкнула рота і не сказала ні одного слова в обороні Афганістану чи Польщі? Чейже цілий світ протестував проти цієї аґресії в Азії, і Об'єднані Нації одноголосно без СССР і його клієнтів!) засудили СССР за цю загарбницьку дію.

Тому писання проф. Гоффманна, хоч і як гарно стилізовані, в дійсності — наївні і нелогічні.

Микола Бараболяк

„ГОВОРИЛА НЕБІЖЕЧКА... ДО САМОЇ СМЕРТИ..."

II.

Вони йдуть тільки між ЗСА і СССР, як суперпотугами в ділянці ядерної зброї. Головою американської делеґації на ці розмови є пенсіонований генерал Едвард Ровні, завзятий критик САЛТ II договору, який, як відомо, Сенат відмовився ратифікувати. Ровні — це має бути польське прізвище „Рувни" — Рівний. Шеф совєтської делеґації є Віктор Карпов. Чергова Сесія тих переговорів тепер у ході в Женеві.

Коли віденськими переговорами мало хто цікавиться і вони будуть тривати, ще довгі літа, бо говорити, хоч би безплідно, краще чим не говорити, то ці переговори викликають більше зацікавлення і вони актуальні. Йдеться ж бо про найважчу і найнебезпечнішу породу нуклеарних ракет, тих у цементі у землі, які своїми ґіґантськими експльозивами можуть змести життя з лиця землі. Щоб краще зрозуміти труднощі порозуміння стосовно обмеження того роду зброї, не від речі буде з'ясувати коротко про яку саме зброю йдуть тут торги.

Американський арсенал включає 1,572 вистрілювачів (Launchers), а саме: 52 ракети типу „Титан", які мають тільки по одному зарядові і 9,300 миль радіюс дії; 550 вистрілювачів типу „Мінітмент III", які мають по одному, двох і трьох зарядів; їх радіюс дії 8,100 миль. Американська сторона нарікає і боїться, що це перестарілі ракети, які Совєтський Союз може легко знищити „першим ударом" його модерними ракетами типу СС-18-19. Називають їх „сидячими качками". Йде в Конґресі боротьба, щоб їх заступити сотнею ракет типу МХ-вистрілювачів, які можуть мати в собі по 10 ракет, націлених на незалежні від від себе пункти прицілу, наприклад той сам вистрілювач (ракета-матка) може понести одну ракету на Москву, другу на Харків, третю на Маґнітогорськ і т. д. До важкої ядерної „артилерії" по американській стороні належать ще ракети типу: Посейдон — їх є 304, з радіюсом дії до 2,900 миль, один вистрілювач може винести 10-14 незалежно від себе націлених ракет-головок), та ракети типу Трайдент II — (їх 216, радіюс дії до 4600 миль, кожна ракета-матка може мати в своєму лоні до вісім ракет-головок).

Ракети типу Посейдон і Трайдент насаджені в підводних човнах. Експерти вважають ці ракети найпевнішою американською ядерною зброєю, бо вони все в русі, а коли один підводний човен може мати до 24 вистрілювачів — (ракет-маток), а кожний з них скажім 10 зарядів, то один човен може знищити одним вистрілом 240 міст чи інших мілітарних об'єктів водночас. Разом Америка має 7,200 зарядів того найважчого калібру. А Совєтський Союз?

У них найпотужнішими є ракети типу СС-18, (мають їх 308, їх радіюс 6,800 миль, носять до 10 зарядів кожна), ракети типу СС-19 (їх 310, радіюс 6,200 миль, до 6 зарядів у кожній), врешті ракети типу СС-17 — (їх 150, радіюс теж 6,200 миль, до 4 зарядів у кожній ракеті-матці, разом у тій серії 768 ракет-вистрілювачів. На підводних човнах Совєтський Союз має ракети типу ССН6 — їх 400, радіюс дії 1,900 миль, один або два заряди в кожній ракеті).

Чому важко сторонам договоритись про обмеження кількости ракет? У САЛТ II, ЗСА і СССР домовились про обмеження усіх ракет далекого радіюсу, тобто тих у землі, на човнах і в повітрі до 2400 „стратегічних систем" для кожної сторони, враховуючи вистрілювачі а не окремі ракети, з тим обмеженням, що кожна сторона може мати не більше як 1,320 вистрілювачів із більшою кількістю зарядів (головок) — MIRV. Американська сторона відказалась від того порозуміння, тому що вважала, що в „тріяді" ядерних зброєнь Америка є заслаба в порівнянні з СССР в ділянці ракет насаджених в цементових криницях (silos) у землі. Є побоювання, що Совєтський Союз мав би шансу „першим ударом" — преемптивно знищити своїми більш досконалими ракетами типу СС-17-18-19 перестарілі ракети типу Мінітмен і Титанів. Правда, совєтам не вдалось би такою запобіжною атакою знищити ядерні знаряди на підводних човнах — ракети типу Посейдон та Трайдент, а їхня сила вогню достаточна, щоб разом із бомбардувальниками змести у відплату Совєтський Союз із лиця землі, все ж ЗСА хочуть утримати паритет у всіх трьох родах нуклеарної зброї для певности, що їхній потенціял відстрашення буде ймовірний й ефективний. Уряд СССР відповідає на те, що вони теж ризикують, бо їхні ядерні сили під водою і в повітрі слабші від американських, отже паритет існує, та Америку це не переконує. З тою метою вся метушня з ракетами типу МХ. Ці МХ мали б дорівняти, чи і „переплюнути совєтські ядерні мамути ракет типу СС-18. МХ-и мали б радіюс дії 7,500 миль важити 192,000 фунтів кожна, мати по 10 зарядів, довжина 70 футів і бути так точними в прицілі, що теж мали б змогу знищити в „першому ударі" совєтські ракети в цементових криницях (silos). Совєти погрожують із черги, що вони удосконалять ще краще той тип зброї і перегонам кінця не буде, коли ЗСА введе ракети типу МХ. В нинішніх переговорах Америка пропонує обмежити цей рід ракет до 5,000 зарядів (головок), 850 вистрілювачів по кожному боці. Ця пропозиція зменшила б кількість головок із 9,500 по американській стороні і з 7,700 по совєтській до рівного числа 5,000 по обох сторонах. Совєтська пропозиція є за обмеженням числа вистрілювачів до 1,800, включаючи в те і число бомбардувальників.

Договоряться? Ледве. Але що покищо не існує погроза атомової війни, то можна балакати. Совєти мають надію, що наразі нічого не вийде з погроз ракетами типу МХ, то їм не спішно. Треба завважити, що вони покищо притримуються постанов договорення у САЛТ II, хоч непотвердженого Сенатом. Заступлення ракетами типу Мінітмент МХ не було б проти букви постанов САЛТ II, бо кожна сторона має право заступити один рід ракет далекої дії новою серією.

(Продовження буде)

Іван Кедрин

Сліпота, доброчинність і література

Мова тут про сліпоту у буквальному фізичному розумінні. Тих нещасливців, які ходять тільки з вишколеною собакою, як провідником, або прикованi до рухомого крісла і тільки витонченим слухом відчувають, що діється довкола них, є менше від тих,які не мають „очей" для наболілих національних проблем. Проте таки в цілій Америці нараховують таких калік на кругло півмільйона. Нема статистики, скільки їх в українській громаді у діяспорі. Трохи щасливіші такі, які все ж можуть з палицею в руках, чи навіть алюмінійовим кріселком — американська назва „вокінґчер", (ходяче крісло) ходити по помешканні чи й інколи з трудом проходжуватись на вулиці, але вони також болюче відчувають, що не всилі читати газети чи книжки, до якої привикли були замолоду. Існують в Америці численні заклади для сліпих, винайшли вже й письмо, яким друкують спеспеціяльно для таких нещасливців книжки, що їх вони „читають" — дотиком пальців. І є славетній заклад у Клівленді з офіційною назвою Центр бачення — Клівлендське Товариство для сліпих. І саме у цьому Центрі є і український Відділ — Українська Записна Служба, єдина така установа у світі. Ця Служба займається награванням на записну стрічку друкованих речей, що їх потім відтворюють, реґулюючи силу голосу, на апараті, широковідомому, як „тейпрікордер — відтворювач звукозаписної стрічки.

У Філядельфійській „Америці" появилась була ще 5-го червня 1981 року з сантиментом написана інформаційна стаття Івана Фура п. з. „Озвучена Книга". Там автор не говорить про сліпих", тільки користується терміном, прийнятим в отому Українському Відділі у Клівлендському Центрі: „незрячий". Не сліпий, а незрячий. Заглянули ми до великого словника живої мови Бориса Грінченка і до виданого в Києві 1964 року В-вом „Наукова Думка" гарного твору „Словник мови Шевченка" (це був період Шестидесятників — коли ще не було мови про творення „радянської людини" з російською мовою і культурою). В обох тих творах наведено цитат із „Кобзаря": „... І знову шкуру дерете з братів незрячих, гречкосіїв"... „Тоді, як, Господи, святая На землю правда прилетить. Хоч на годиночку спочить, Незрячі прозрять..."

Отим незрячим прагне бодай трохи осолодити гірке життя доброчинність таких людей, як Мирослава Оришкевич, за професією „Сошел воркер", дружина адвоката і мати дітям, яка, проте, з подивуґідною відданістю присвячується створюванню і побільшуванням якости і числа озвучених книг", одночасно активна у Пласті і „Рідній Школі". Автор цих рядків переконався сам на собі, що значить така доброчинність і яку чудову роботу робить „озвучена книга". Не він сам, а його дружина належить до „незрячих" істот, які не всилі читати, бо страхітлива ґлявкома з'їла поле зору в одному оці і залишила трішки світла в другому — замало, щоб користуватися друкованим словом. Несподівано дружина дістала листа від незнайомої нам пані з Клівленду, яка дізналася випадково від спільних приятелів про „незрячість" дружини і заповіла, що присилатиме касетки з награними на стрічку різними українськими творами. І прислала мені каталог „озвучених книг".

Подивуґідний каталог

Цей каталог Українського Відділу у Центрі для сліпих у Клівленді, насправді проймає подивом. Іван Фур у своїй статті в „Америці" з-перед двох літ навів 11 „озвучених книг". Їх певно було й тоді більше, але тепер у надісланому мені каталозі за 1983 рік є там буквально близько 100 назв. Це вже не є одна „озвучена книга", а це чудова данина українській міжнародній літературі. Поруч із такими архитворами української літератури, як „Тіні забутих предків" Коцюбинського, „Сад Гетсиманський" І. Багряного чи виданий в минулому році „Харків-Харків" Олександра Семененка, є і найновіші твори — „На хлопський розум" — сатири Едварда Козака, є „Липнева отрута" Василя Софронова Левицького, є гуморески „Смішні сльозини" Миколи Понеділка, але є вже й недавно виданий першорядний твір Леоніда Плюща, є книжки Гуменної, Лесі Лисак, Віри Вовк, Любови Коленської. І є такі архитвори світової літератури, як „Пісня про Бернадетту" Франца Верфеля і „Брати Моуглі" Редьярда Кіплінґа. Такий каталог мусить заімпонувати і мусить заімпонувати доброчинність із знанням літературної творчости — рідної і чужинецької. Очевидно, серед кругло сотні награних, чи пак „наговорених" на стрічку книжок, статтей і навіть оперет, поруч із співаною Богослужбою із церкви свв. Володимира й Ольги з Чикаґо, є і такі статті й книжки, які, може, не повинні би заслужити собі на таку вийняткову честь. Але це неминуче при такому доборі матеріялу для „незрячих", серед яких є люди різної освіти, різного інтелектуального рівня і різного смаку.

Американська доброчинність відома цілому світові. Американці більйони видають на допомогу чужим країнам, не маючи у себе економічної ідилії, — американці перевели міжнародну допомогову акцію Гуве-

(Продовження на ст. 3-ій)

ДВІ СВІТЛІ ПОДІЇ У ЖИТТІ УКЦЕРКВИ

(ВМ). У зв'язку з черговим Синодом ієрархії Української Католицької Церкви, що відбувався на початку лютого ц. р. у Римі, мали місце дві замітні події, що залишаться пам'ятними для всієї української спільноти. Відбулося у Римі вшанування Блаженнішого Патріярха Йосифа у 20-ту річницю його звільнення і приїзду на Захід, а також зараз після Синоду, в Парижі відбулося святочне впровадження в екзарший уряд новохіротонізованого Владики-Екзарха для Франції, Преосвященного Михаїла Гринчишина. Обидві імпрези зорганізовано на високому рівні і вони звернули на себе увагу неукраїнського світу настільки, що про це варто докладніше поінформувати українську громадськість.

Поклін Ісповідникові віри

Напередодні самої двадцятої річниці звільнення, а саме 8-го лютого ц. р., присутня в Римі українська ієрархія, духовенство, прочани, а з ними і вся українська громада, вшанували 91-літнього Патріярха зворушливим ювілеєм. Урочистість мала характер теплого родинного прийняття духовних дітей „Отця і Глави" нашої Церкви довкола свого Батька. До них приєдналися найвищі достойники Католицької Церкви, дипломатичний світ у Римі, політичні і наукові кола. Ювілей також зібрав без вийнятку всі наші духовні спільноти, чим став вийнятковим виявом духовної єдности довкола особи Їх Блаженства.

Бенкет, попереджений товариською зустріччю гостей, відбувся в старовинному готелі „Колюмбус" недалеко базиліки Св. Петра. Крім українських Владик-Отців Синоду, на бенкет прибули сім кардиналів, кільканадцять римокатолицьких архиєпископів, єпископів і монсеньйорів, зокрема урядовців Курії. Були також представники посольства країн, що мають дипломатичні зв'язки із Апостольською Столицею, серед них кілька амбасадорів, зокрема Австрії, Австралії, Бельгії, Бразилії, ЗСА, Канади, Литви, Німеччини і Франції. Голова папського уряду і дипломатії, кардинал А. Касаролі, прибув побажати Ювілятові в час зустрічі, бо на вечерю не мав можливости залишитися. Кардинал В. Рубін, з яким недавно відбувся обмін листами щодо позиції нашої Церкви (лист останнього до українських Владик і відповідь на нього Блаженнішого), привітався тепло з Патріярхом, наче виправдуючися за незручний інцидент, вони обидва обнялися, бажаючи злагіднити викликане з цього враження. Віталися і говорили між собою Владики і священики та миряни, донедавна ще з різних таборів. Як відгомін того, що Синод проходить гармонійно і що Апостольська Столиця наставлена до синодальної дії нашої ієрархії доброзичливо, стрічалися між собою і говорили прихильники різних течій. Назагал, панувала щира і братня атмосфера, яка почала витворюватися довкола особи Блаженнішого і його ідеї помісности нашої Церкви. Присутніх було близько 150 осіб.

Бурхливі оплески зустріли Патріярха-Ювілята в залі бенкету, яким проводив ректор УВУ Володимир Янів. Промов не було багато, але всі промовці були відповідно підібрані і виступи добре продумані. Говорили по-італійському архиєпископ Л. Ф. Каповілля, що перед двадцяти роками був особистим секретарем бл. п. Папи Івана XXIII, заходами якого звільнено Блаженнішого Йосифа з дому неволі. Промовець пластично відновив хвилини зустрічі із колишнім в'язнем на італійській землі, його розмови з Папою, перші дні перебування в Ґротта Феррата і Римі. Доповідь була навіяна глибоким пієтизмом до Митрополита-в'язня та до його батьківщини. Справді зворушливо змалював архиєпископ Каповілля кожен момент, кожне небуденне переживання цього чудесного звільнення. За словами архиєпископа, Іван XXIII вітав разом із звільненим Митрополитом у Римі його поневолену Церкву і нарід.

Біографічну промову з оцінкою діяльности Блаженнішого виголосив кардинал Пієтро Палацціні, вітаючи Ювілята від колеґії кардиналів. Італійською й українською мовами промовляв Владика Андрій Са-

(Продовження на ст. 3)

Юліян Мовчан

З ПЕРОМ ПО ЕВРОПІ

IV

Та незалежно від тих чи інших симпатій болгарів до росіян, якщо йдеться про українсько-болгарські відносини,то вони і далі тривають. Зв'язки України з Болгарією сягають найдавнішої історичної доби і про це можна було б писати багато. Ці зв'язки в цій чи іншій формі тривають і досі. Наприклад у той час, як після Другої світової війни появилися переклади (в тому числі П. Тичини) українською мовою кількох болгарських поетів (Л. Каравелова, Л. Стоянова та ін.), з другого боку появилися в перекладі твори болгарською мовою таких українських підсовєтських письменників як Тичина, Бажан, Малишко, Стельмах та ін. Звичайно, російська окупація Росії та комуністична диктатура в Болгарії у великій мірі гальмують процес українсько-болгарського культурного зближення.

На могилі Михайла Драгоманова

Бути для українця в Софії і не відвідати могили Михайла Драгоманова — це, здається, було б майже те саме, що будучи в Каневі не відвідати могили Тараса Шевченка. Між іншим, коли на весні 1861 року перевозили тіло Т. Шевченка з Петербурґу через Київ до Канева, М. Драгоманів, який тоді був студентом і мав 20 років, був одним з тих, що зустрічали труну з тілом Великого Кобзаря.)

Як відомо, Михайло Драгоманів, — дядько Лесі Українки та видатний громадсько-політичний діяч, — вчений та публіцист, як політичний еміґрант, опинившись у гостинній Болгарії (працював професором в університеті) помер у Софії 20-го липня 1895 року. Тут він був похований. Але де саме?

У цьому мені допоміг мій приятель — відомий громадський діяч Ілля Демиденко з Рочестеру одружений з Людмилою Світозорівною, дочкою сина Михайла Драгоманова. І. Демиденко написав, що, будучи в Софії, треба поїхати на „найбільший стародавній цвинтар, який міститься на півночі.

Так ми і зробили. При тому, оскільки в той час, коли помер Драгоманів , реєстру похованих не робили, треба було запитатися,де міститься могила відомого скульптора Михайла Паращука, який помер 1963 року і який був скульптором пам'ятника Драгоманову (до речі, Паращук також був скульптором мавзолею Г. Дімітрову в Софії) і там біля нього був похований.

І ми поїхали на північ міста. Виявляється, що той „великий цвинтар" на півночі в Софії має назву Орлеанського Кварталу. Нам показали — „йти на північ і направо" і там можна знайти могилу. Довго ми ходили і шукали. Аж нарешті, далеко вкуті праворуч на парцелі ч. 18 в третьому ряді знайшли не могилу Паращука, але таки пам'ятник та могилу Драгоманова

Пам'ятник, який має висоту приблизно три метри, побудований з чорного ґраніту. У верхній частині його вирізьблений округлої форми обрис голови Михайла Драгоманова. Внизу, під обрисом читаємо напис: „Михайло Драгоманів". Ще нижче, майже при самій землі ледве видніються вирізані маленькими літерами слова — „Великому громадянинові української нації..." а далі вже не можна прочитати, бо все затерлося. Ще нижче, відгорнувши землю, читаємо по обох боках п'єдесталу, вирізьблені маленькими цифрами дати: 1841-1895. І все.

Передусім, звертає увагу, що як пам'ятник, так само і могила страшенно запущені. Дивлячись на все це, здається, що тут не роки, але мабуть десятки років ніхто нічого не прибирав, не очищував, бо вітри, дощі та сніги зробили обрис голови „великого громадянина" вже майже невпізнавальним. Так само за вийнятком „Михайло Драгоманів", інших написів, як ми вже вище зазначили, здебільшого вже не можна впізнати. І тут мимоволі виникає питання — де друзі чи послідовники Михайла Драгоманова, які на словах так підносять до небес цього дійсно великого громадянина української історії, а на ділі, як бачимо, зовсім забули про його місце останнього „спочинку". Нарешті, де його нащадки? Хоч і порозкидані по світі, але вони ще, слава Богу, живуть і „благоденствують"...

При цій нагоді хотілося б також запитати скульптора Паращука, хоч він, на жаль, вже не живе: чому він так низько і такими маленькими літерами вирізьбив не тільки слова чи речення, яке він подав під ім'ям та прізвищем похованого, але також дати його народження та смерти? Адже на пам'ятнику є досить місця аби все, що він хотів вирізьбити, можна було подати більшим розміром і вище.

Хоч на самій могилі росте барвінок, але вона так само запущена, заросла бур'яном. Але цікаво: на ній стояв букет свіжих квітів. Значить, якась „милосердна душа" не тільки пам'ятає про могилу, але навіть приносить свіжі квіти.

Однак, не зважаючи на всі наші старання, ми ані могили ані пам'ятника скульпторові Паращукові не могли знайти.

Звичайно, його могила десь тут повинна бути, але як її знайти, коли немає жадних написів? Тим більше прикро, що він тут похований порівняно недавно — лише 19 років тому. Чи відомо про це все українцям Софії?

У Будапешті — „Королевій Дунаю"

І ось ми в Будапешті — „Королевій Дунаю", як дехто зве столицю Мадярщини. Порівнюючи з Букарештом, а тим більше — Софією,тут уже дуже мало побачите назв чи імен, які мають, щось спільного з „матушкою Расєєю". Та й чого б мали бути ті назви чи імена?

Вороже ставлення російського імперіялізму до Угорщини починається не від 1956 року, коли совєтські танки з наказу Хрущова брутально розчавили мадярську революцію (заклик до уряду ЗСА з проханням допомогти натрапив на „глухі вуха"). Та ж ще 1848 року з наказу російського царя Миколи Палкіна російські полчища ввалилися до країни і так само в брутальний спосіб придушили національно визвольну революцію мадярського народу. Це тільки зайвий раз свідчить про те, що якщо йдеться про придушення національно-визвольних рухів, то різниці між біло-російським та червоно-російським імперіялізмом немає ніякої.

(Продовження буде)

Чоловічий хор „Сурма"
і Станиця Б-ва кол. Вояків 1-ої УД УНА в Чикаґо
запрошують на

КОНЦЕРТ

для вшанування

40-річчя створення 1-ої УД УНА

ХОР „БУРЛАКА"

при Станиці Б-ва кол. Вояків 1-ої УД УНА в Торонто

Дириґент .... ОЛЕГ ХМІЛЬ
Форт. супровід .... МИХАЙЛО БУБНА
Автор .... ВОЛОДИМИР ДОВГАНЮК
Святочна доповідь .... ЛЮБОМИР РИХТИЦЬКИЙ

Субота, 9-го квітня 1983 р., год. 7:30 веч.
в авдиторії школи ім. Шопена в Чикаґо, Ілл.
на розі вулиць Райс і Кемпбелл
Квитки: в членів хору „Сурма" і Управи Братства Дивізійників

Відділ УККА в Пассейку, Н. Дж.
запрошує на

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

яке відбудеться

в неділю, 20-го березня 1983 р., год. 4-та по пол.
в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.
при 240 Hope Avenue

В програмі беруть участь учні Школи Українознавства та школи св. о. Миколая при українській католицькій церкві в Пассейку, Н. Дж.

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ.

ФУНДАЦІЯ УВУ
організує
ТРЕТЮ З ЧЕРГИ
(п'ятитижневу)

„ПОЇЗДКУ СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЕВРОПІ"

(ЕВРОПА ПРОЄКТ)

в часі від 16-го липня до 22-го серпня 1983 року, для студентів і вищих кляс середньошкільників, під керівництвом д-ра Петра Ґоя. Як частина поїздки, СТУДЕНТИ можуть одержати кредити за один або два курси:

1. СЛОВ'ЯНСЬКА КУЛЬТУРА І ЦИВІЛІЗАЦІЯ (три кредити)
2. ІСТОРІЯ СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ (три кредити)

Ці курси можна взяти як „електів". Просимо зголосити або придбати наперід згоду декана Вашого коледжу чи університету. ОПЛАТА ЗА КУРС 110 дол.

ПЕРШИЙ ТИЖДЕНЬ: оглядини культурних пам'яток в Парижі. Версалю, як також і українських історичних і культурних надбань: мозаїка — „Битва козаків під Берестечком", яка міститься в старовинній французькій церкві; могила Головного Отамана Симона Петлюри; дім і бібліотеку НТШ в Сарселю, зустріч із місцевими українськими студентами, та інше. В поворотній дорозі до Мюнхену — зложення вінків на могилах в Голляндії і Люксембургу полк. Е.Коновальця і полк. А.Мельника.

ДРУГИХ ДВА ТИЖНІ: Венеція, Рим, Помпеї, Сорento, Монте Карльо, Люрд, Женева і Вілларс. Всюди відвідини культурних надбань старої Европи; лекції і виклади професорів з Европи і Америки, зокрема про зв'язки українського світу і про сліди та стежки наших славних предків у тих країнах і місцевостях. В Римі авдієнція і зложення поклону вдячности Патріярхові Йосифові, а у Вілларс участь у святі швайцарської самостійности і в народному гулянні на вулицях мальовничої альпійської оселі.

В ЧАСІ ПЕРЕБУВАННЯ В МЮНХЕНІ, крім курсів: одноденна поїздка автобусом в чудові гори Альпи і оглядини історичних замків. „Вікендами" — поїздки в місцевості Баварії, де у висліді війни у таборах біженців жили Ваші батьки, Міттенвальд, Берхтесґаден, Зальцбурґ, Цюріх, Відень. Зложення вінків нашим, ще до сьогодні не визнаним жертвам в концтаборі в Дахав та на могилі пров. С.Бандери на цвинтарі Вальдфрідгоф.

В КОЖНІЙ, із восьми відвіданих країн Европи: буде подана коротка історія наших зв'язків чи поселення; дальше відвідини українських інституцій і провідних людей, а зокрема Ваших ровесників студентів — бо від Них із Вами, Ваших спільних домовлень, зрозуміння і праці — буде залежати кудою повернуть у близькому майбутньому наші НАЦІОНАЛЬНІ СТЕЖКИ.

КОШТИ: дорога літаком прямо до Мюнхену — 600 дол. Evrailpass 1-ої кляси на три тижні 330.00 дол. на один місяць 410 дол. Повне утримання в українському інтернаті. В часі подорожі (три перші тижні — 15-20 дол. денно. ПОВНИЙ КОШТОРИС приблизно від 1,600 до 1,750 дол. за понад п'ять тижнів.

ЧИСЛО учасників у поїздці обмежено до 15 осіб. ЗГОЛОШУВАТИСЯ до 15-го квітня 1983 р.:

а. в справі програми і стипендії: Д-р Петро Ґой, (тел. 212 - 228-1394) у вечірніх годинах 10-12-ої год. або на адресу: UFU FOUNDATION 203 Second Ave. New York, N.Y. 10003

б. ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass звертатися негайно на адресу відомої української агенції (залучити чек на 150 дол.)

KOBASNIUK TRAVEL Inc.
157 Second Ave.
New York, N.Y. 10003
tel. 1-212-254-8779

В ЧАСІ ЛІТА студенти можуть брати участь в таких програмах УВУ:
Літній семестер, липень-серпень, 1983
Курси українознавства, 25-го липня до 12-го серпня.
Курси української мови, 25-го липня — 12-го серпня.
Педагогічні курси, 25-го липня — 19-го серпня.
Европа Проєкт: Стежками Батьків по Европі:
Історія Східньої Европи (три кредити) 16-го липня до 20-го серпня.
Слов'янська культура і цивілізація (три кредити) 16-го липня до 20-го серпня.

13-14-го СЕРПНЯ студенти візьмуть участь у святкуваннях 300-ліття баталії під Віднем. Юрій Кульчицький, 13-го серпня 1683 р. став героєм цієї битви. Група студентів „Стежками Батьків по Европі" та інші учасники курсів відбудуть поїздку до Відня під проводом проф. Юрія Кульчицького з Клівленду, нащадка славного Юрія Кульчицького з Кульчиць.

УРЯД ІЗРАЇЛЯ назначив у вівторок, 15-го березня, генерала Моше Леві начальником штабу ізраїльської армії на місце відходячого в квітні на пенсію генерала Рафаеля Ейтана. Генерал Леві, якому 47 років, колишній парашутист, був заступником начальника штабу від грудня 1981 року. На начальника штабу його кандидатуру запропонував новий міністер оборони Моше Аренс. Генерал Ейтан разом з іншими високими офіційними військовими і цивільними особами Ізраїля був обвинувачений комісією розслідування злочинного масового вбивства цивільних палестинців у Бейруті влітку 1982 року в посередній участі в цьому вбивстві. Комісія рекомендувала трьом генералам зрезиґнувати зі своїх постів, у тому числі і міністрові оборони. Генерал Леві потрапив також у групу рекомендованих до резиґнації, але з огляду на відхід його в квітні на пенсію, такий захід комісія вважала зайвим.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
Пожертви на УВАН у США

Подаємо список осіб, що відгукнулися на заклик Академії забезпечити фінансово видання започаткованої серії видань „Джерела до новітньої історії України".

По 1,000.00 дол. — О. Антонович, М. Кротюк;
500.00 дол. — С. Дмитренко;
400.00 дол. — Митрополит УКЦ Стефан Сулик;
по 250.00 дол. — Українська Православна Церква — С. Бавнд Брук, М. Слободяник;
по 200.00 дол. — Й. Гриняк, О. Несіна;
160.00 дол. — І. Коровицький;
по 100.00 дол. — Я. Білінський, Р. Борковський, „Будучність" (кредитівка, Торонто), О. та І. Булавицькі, Д. Витанович, І. та Д. Витвицькі, Н. Гарбер, Н. Головко, У. Дячук, о. Б. Желехівський, К. Кебало, В. Коницький, М. та Д. Лебеді, В. Лімонченко, Р. Лисяк, Ю. Луцький, Є. Милах, І. та А. Новосівські, М. Прокоп, І. Шевченко, М. Шпетко, Український Братський Союз;
95.00 дол. — О. Соловей;
по 50.00 дол. — В. Бакало, О. Головко, П. та О. Матула, Ф. Олійник, В. Рак, М. та М. Ромах, М. Снігурович, М. Харина, А. Худяк, П. Шатун;
40.00 дол. — Т. Костюк;
по 30.00 дол. — Н. Дейчак, М. Шаблій;
по 25.00 дол. — О. та О. Вороніни, В. Воронка, М. та Г. Воскобійники, Р. Ільницький, К. Кедровська, М. Мочула, Д. Савдик, Н. Світлична, Н. Теребус-Кмета, Д. та М. Штопкий;
по 20.00 дол. — М. та О. Бачинські, І. Дзівак, В. Омельченко, Й. Роніш, І. Шевченко;
по 10.00 дол. — В. Василів, В. Захвалинська, О. Клюфас, О. Логинський, Г. Науменко;
5.00 дол. — П. Мегик;
2.00 дол. — В. Боровський.

На вшанування світлої пам'яті:

1. С. Галуна — від М. Блох-Галун $100.00
2. Г. Гордієнка — від Н. Гордієнко $100.00
3. К. Канюка — від О. Канюк $100.00
4. Б. Рака — від О. Рак $100.00
5. М. Каплистого — від М. Каплистої $100.00

Управа УВАН у США щиро дякує всім жертводавцям. Ці пожертви закладають початок фінансової бази видання серії. Щоб видати перші чотири томи, підготовані вже до друку або в останній стадії підготовки, а також дальші томи, сподіваємося на дальший підтрим громади. Нагадуємо, пожертви можна відтягати від податку.

Просимо їх надсилати на адресу:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences
in the U.S. Inc.
206 West 100th Street • New York, N.Y. 10025

ФУНДАЦІЯ УВУ
організує
НОВУ,
П'ЯТИТИЖНЕВУ
ПОЇЗДКУ

„СЛІДАМИ СТАРИННОЇ КЛЯСИЧНОЇ КУЛЬТУРИ"

в часі від 15-го липня до 22-го серпня (приблизно п'ять тижнів). Як частина поїздки, студенти можуть одержати кредити за один або два курси:

1. Слов'янська культура і цивілізація (три кредити)
2. Історія Східньої Европи (три кредити)

Курси можна взяти на „електівс" за попередньою згодою декана Вашого університету. Оплата за один курс — $ 110.00. (Можна буде одержати стипендію або звільнення від оплати за курси.)

ПЕРШИЙ ТИЖДЕНЬ: Греція та її острови — колиска західньої та східньої культур. Атени і замок Акрополь; руїни храму богині Атени, можливість прогульки до міста культу Аполлона і дельфійської віщунки Пітії — Дельфи та відвідини руїн амфітеатру в Епідаурусі. Опісля чотироденна прогулька кораблем — відвідини славних лябіринтів легендарного короля Мінос на острові Крета; Патмос-у де св. Іван написав свої „Об'явлення" — Апокаліпсис і де тепер знаходиться один із найважніших візантійських манастирів. Зближаємось до відзначення 1000-ліття християнства на Україні і чому не відвідати світ із якого ми перейняли не тільки Боже слово але й культуру, обряд і навіть церковне мистецтво.

СЛІДУЮЧІ ДВА ТИЖНІ: Італія — Рим, Фльоренція та Венеція. Під час подорожі лекції про зв'язок цих міст із Україною та із слов'янським світом. Наприклад, Венеція колись старалась про заключення союзу-угоди із гетьманом Б.Хмельницьким. В Римі — авдієнція у Патріярха Йосифа та відвідини українських установ, які вже від 1639 року є частиною римського життя. Також заплянована прогулька до славної Пізи та на острів Капрі. Під час побуту в Мюнхені — прогульки в Альпи та відвідини таких славних міст як Міттенвальд, Ґарміш, Зальцбурґ та інші.

КОШТИ: літак Ню Йорк — Мюнхен — Ню Йорк — $600.00; в Европі поїзд-квиток на 21 день першої кляси (Юрайл пасс) — $330.00; 4-денна прогулька кораблем — $625.00. Кошти є тільки приблизні та можуть змінитись аж поки не зробимо замовлення із завдатком.

НІЧЛІГ І ХАРЧІ: під час подорожі — кімната і сніданок; в Римі — кімната і повні харчі; в Мюнхені через два тижні — кімната і повні харчі.

ПОВНИЙ КОШТОРИС передбачений на від $2,000 — $ 2,200 — тобто літак, харчі, нічліг, квиток на поїзд, прогулька кораблем — все разом на п'ять тижнів у Европі!

НАДЗВИЧАЙНО ВАЖНЕ — завдаток, по $150.00 від особи, треба зложити не пізніше як 30-го березня, 1983 р. Тому просимо діяти негайно! За інформаціями звертатися до:

а. Програма і стипендії
Ukrainian Free University Foundation, International Studies Committee
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003,
or call Dr. P.Goy (212) 228-1394

б. Подорож — Просимо переслати якнайскорше завдаток у сумі $150.00 від особи до нашої знаної фірми подорожей —
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue
New York, N.Y. 10003, Tel.: (212) 254-8779

Сліпота...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ра і допомогли двічі, після обох світових воєн, піднестися з руїн країнам Західньої Европи. Добродійність американців у відношенні до окремих позитивних установ і організацій та до окремих потребуючих людей — не має паралелі з будь-котрим іншим народом у світі, дарма, що й українці — нарід жертвенний. Треба з найвищим признанням і вдячністю згадати про директора Клівлендського Товариства для незрячих людей — Кліо Долана. І треба з подивом, найбільшим признанням і вдячністю говорити про таких людей, як Мирослава Оришкевич, яка так віддано працює в Українському відділі тієї установи, що здобула собі й серед усіх чужонаціональних тамошніх працівників й у всій клівлендській громаді авторитет, пошану і симпатію. Вона розіслала „незрячим" вже 609, касеток із „озвученими" творами, вишукує між приятелями і знайомими людей, охочих награвати, чи радше начитувати на записні стрічки цілі книжки, дістала вже признання з різних бібліотек, включно з Конгресовою, і бідкає, що „без реклями і без фондів" не зможе продовжувати нашу працю. Плаче, що бюджет вичерпаний, що нема фондів. Просить теж тих, які хотіли б скористати з цієї програми, щоб зголошувалися до неї.

Адреса: Mrs Myra Oryshkewych, Cleveland Society for the Blind, Ukrainian Taping Service Cleveland East. 101 St. Cleveland, Ohio, 44-106.

Один Господь відає, чи ця стаття принесе якусь реальну користь українській „озвученій книзі", що її очолює Мирослава Оришкевич. Вона, належить до одиниць, якими може почванитися українське жіноцтво — одиниць, які займаються конструктивною, доброю справою. Ця її праця, наставлена на допомогу українським „незрячим", варта того, щоб їй не словом, а ділом допомогти.

Вашінґтон...

(Продовження зі стор. 1)

тів, але Крайовий Комітет вірить, що патріотична українська громада дасть в його розпорядження потрібні фонди, бо це важлива політична акція в інтересах українського народу.

Загальні інформації про заплянований концерт в Центрі ім. Кеннеді подав імпрезовий референт Крайового Комітету Юрій Повстенко, зазначивши, що покищо він не може дати детальних інформацій, бо ще не закінечні розмови із запрошеними виконавцями. Він поінформував також, що на концерт буде запрошено членів Уряду, Конґресу і дипломатичного корпусу, і що у фойє концертової залі буде влаштовано виставку документів про голод в Україні.

В дискусії висловлено надію, що теперішня управа УККА приєднається до загально громадської акції, щоб у такій важливій політичній акції українці виступили солідарно, і що на демонстрацію і концерт у Вашінґтоні прибуде значна кількість людей із сусідніх стейтів, про що повинен подбати Крайовий Комітет.

Після дискусії обрано Діловий вашінґтонський комітет, до якого увійшли: Н. Слюзар, Соня Слюзар, Юрій Саєвич, Юрій Добчанський, І. Витковицький, М. Перейма, Андрій Білик, Ростислав Хомяк, Володимир Демчук, С. Максимюк, О. Корбутяк, М. Мурований, Андрій Балко, Віктор Кулій і Галина Кохно. Комітет буде поповнений новими людьми, що виявлять бажання працювати. Почесними членами комітету обрано парохів трьох українських церков — о. Миколу Чурака, о. С. Шавеля і о. Тараса Лончину. Вашінґтонський комітет буде тісно співпрацювати з Крайовим Комітетом для здійснення накреслених плянів.

Робляться заходи, щоб переслухання в Конґресі відбулись у вересні, а демонстрація і концерт 2-го жовтня.

Нараду закінчено молитвою, яку провів о. Чурак з православної парафії св. Андрія.

Збори Відділу УЗХ у Чикаґо

У неділю, 6-го лютого ц.р., в домівці емеритів у Чикаґо відбулися Загальні збори 12-го Відділу Українського Золотого Хреста. Збори відкрила молитвою довголітня голова Відділу Марія Громяк, у своїй промові сердечно дякуючи членкиням за віддану працю під час її головства.

Предсідницею Зборів була Оля Семчишин; секретарювала Леся Мудра. Протокола з попердніх зборів відчитала секретарка Нюта Кузик. Звіти зложили: Марія Громяк, голова; Наталія Іванів, секретарка; Іванна Гарасовська, касир; М.Громяк, суспільна опіка.

Голова Контрольної комісії Пеля Теодорович висловила признання уступаючій управі і поставила внесок уділити їй абсолюторію. До нової Управи ввійшли: Ореста Яримович, голова; Аня Стародуб, перша містоголова; Ірана Мішкевич; друга містоголова; Євгенія Петришин, протоколярна секретарка; Леся Мудра, кореспонденційна секретарка. І.Гарасовська, касир; Оля Лехнюк, фінансова референтка; Ірена Семкович, організаційна референтка; Марія Громяк—референтка суспільної опіки; Оленка Климків, член суспільної опіки; Н.Кузик—культурно-освітня референтка; Віра Зельвах, член культурно-освітньої референтури; Марія Бартошко, пресова референтка; Євгенія Бяла—імпрезова референтка; Стася Ястрембська, Орися Вітковська, Ірена Радловська—члени імпрезової референтури; Люба Шандровська—господарча референтка; Ірена Крайник і Ева Мерза—члени господарської референтури.

Контрольна комісія: О. Семчишин—голова; Оля Масник і П.Теодорович—членки.

Почесні голови: Антоніна Куропась і Наталія Іванів.

Нововибрана голова О. Яримович подякувала за вибір і довір'я до неї і в своєму слові звернулася до членок з проханням до дальшої інтенсивної праці, обіцяючи додати всі свої зусилля, щоб надалі Відділ стояв на високому рівні, пам'ятаючи про організаційне приречення і наш Золотий Хрест.

Марія Іваницька-Бартошко

Вступайте в члени УНСоюзу!

Українська Православна Церква Пречистої Діви Марії в Аллентавн, Па.

В неділю, 20-го березня 1983 р., о год. 10-ій рано

ЇХ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВО
ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ

Владика Кир Миколай

титулярний Єпископ Амису, Єпископ-Помічник Митрополита Кир АНДРЕЯ КУЩАКА, Українська Православна Церква Америки — Вселенська Патріярхія

відслужить свою першу
АРХИЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ

Настоятель парафії та Парафіяни з радістю вітають свого нового Владику.

о. прот. ВАСИЛЬ ЧЕКАЛЮК
настоятель парафії

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Вілліям Френч Смит найменував Аллена Раєна на голову перевірочної комісії, завданням якої буде докладно прослідити чи існували будь-які зв'язки між Урядом ЗСА і воєнним злочинцем та співробітником Гітлера Клявсом Барб'є. А. Раєн, як відомо, є під теперішню пору керівником Бюра спеціяльних інвестиґацій в Департаменті справедливости у справах воєнних злочинців, яке, на думку багатьох політичних спостерігачів, допускається помилок, одною з яких є слухання свідків і респектування документів із Совєтського Союзу. Його бюро тепер розглядатиме закиди висунені деякими особами проти федерального Уряду, що це він дав притулок К. Барб'є, тоді коли французькі чинники пошукували за ним, щоб судити його за доконані ним злочини в Ліоні, Франція, проти членів руху спротиву і жидів у роках 1942-1944. Завданням Раєна буде встановити чи Барб'є дійсно відвідував ЗСА в 1969-1970 роках.

---

†

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 14-го березня 1983 року упокоївся в Бозі,
по короткій недузі

наш Найдорожчий і Незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ІЛЛЯ ПОВЗАНЮК

народжений у Львові, Україна.

ПАРАСТАС в п'ятницю, 18-го березня 1983 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевича при 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН в суботу, 19-го березня, о год. 9:30 ранку в церкві Христа Царя при Каюґа вул. і після Служби Божої на український католицький цвинтар у Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

У глибокому смутку:
дружина — ІРИНА
донька — ОЛЬГА
син — ВОЛОДИМИР з дружиною ОКСАНОЮ і дітьми МАРКОМ і ДОРІЯНОМ
сестри:
ОЛЯ ЛУКОМСЬКА з мужем ЕМІЛІЄМ і дітьми в Канаді
МАРІЯ І ҐЕНА з родинами в Україні

У пам'ять Дорогої Тети

бл. п. Зофії Татомир

складаємо 50.00 дол.
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ у Ню Йорку.

Марта і д-р Омелян ЛУКАСЕВИЧІ

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Осипа Новицького (О. Гайського)

— члена Управи Центрального Комітету Станиславівщини, члена Редакційної Колеґії „Альманаха Станиславівської Землі" та довголітнього Редактора Бюлетеню „Голос Станиславівщини" — Земляки-Станиславівці з Дітройту та околиці, — в Його пам'ять зложили на Фонд видання другого тому Станиславівського Альманаха:

по 50.00 дол. — С. і М. Зубалі, М. і О. Климишини, І. і С. Король, М. і Н. Кунинські;
по 25.00 дол. — О. і З. Камінські, С. і Е. Климишини, Я. і Г. Крупяки, Е. і А. Лятишевські, П. і О. Рогатинські, А. і З. Слюсарчуки, М. і О. Сявавки, М. і В. Томини, Б. Ухач, В. і С. Щербії, д-р Т. Ганушевський (Ровд Айленд);
по 20.00 дол. — В. і Е. Барничі, С. і Г. Білий, Р. і А. Крохмалюки, Е. і О. Луцькі (Ню Йорк);
по 15.00 дол. — В. і О. Гриньків, М. і І. Лепкі, В. і Т. Юзьвяки;
по 10.00 дол. — В. і А. Барани, М. Яремич, Р. і В. Гординські, І. Росткович;
5.00 дол. — Г. Верхола.

Разом зібрано .... 645.00 дол.

УПРАВА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ СТАНИСЛАВІВЩИНИ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА, ДІДЯ, БРАТА, ВУЙКА та ШВАҐРА

бл. п. мґра

Леонтія Крушельницького

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

22-го березня 1983 р., о год. 8:15 рано, в церкві св. Патрика в Трой, Огайо;
22-го березня, год. 7-ма рано в манастирі оо. Василіян у Ґлен Кові, Н. Й.;
28-го березня, год. 8;30 рано, в церкві св. Юрія в Ню Йорку, Н. Й.

Про молитви за душу Покійного просить —
дружина — ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА
з родиною

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого МУЖА

бл. п. інж.

Евгена Ґут-Кульчицького

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

дня 23-го березня 1983 р., о год. 8-ій рано
в церкві Непорочного Зачаття
в Гемтремк, Миш.

Приятелів і Знайомих Покійного просимо згадати Його в тому дні в своїх молитвах.

Дружина — ФАЛИНА і Родина

Клівленд і околиця!

В неділю, 27-го березня 1983 р., о год. 3:30 по пол. в залі Кредитової Кооперативи „Самопоміч" при 6108 Стейт Ровд, ПАРМА, Огайо

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу КЛІВЛЕНДСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи, урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів:

18, 50, 71, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії Зборів
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь головного організатора УНСоюзу СТЕПАНА ГАВРИША
9. Устійнення та схвалення пляну праці на 1983 рік
10. Різні справи
11. Закриття Зборів

У Зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС

Тарас Шмаґала, головний радний УНС

ПО ЗБОРАХ — ПЕРЕКУСКА

За Окружну Управу:

Роман Возьняк *секретар* — **мґр. Василь Ліщинецький** *голова*

Дві світлі...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

пеляк, речник українського єпископату, духовенства й українських вірних. Владика Андрій підкреслив ролю Блаженнішого, як того, хто кинув ідею об'єднання усіх дочерних Церков в розсіянні в одну Помісну Церкву та хто наполегливо змагався за синодальне управління та патріярше завершення нашої Церкви.

Згадано ряд важливих письмових привітів, як також участь у цій імпрезі різних репрезентантів українського і чужого світу. На закінчення Ювілят-Патріярх всім подякував і знову відтворив коротко умови, серед яких він був звільнений перед двадцяти роками. Він назвав цей момент „Felix hora".

Поставлення другого екзарха у Франції

Після закриття єпископського Синоду в Римі десять єпископів прибуло до Парижу на врочистість введення в екзарший уряд нового єпископа-екзарха Михаїла Гринчишина, ЧНІ. Цей акт відбувся на Стрітення 15-го лютого в сусідній до нашої катедри римо-католицькій церкві Сент-Жермен-де Прей. Ця репрезентація й історична церква була знову свідком видатної української врочистости, що її в цій країні наша громада переживає рідко. Крім наших Владик, взяли участь римо-католицькі єпископи, монсеньйори, представники інших східніх католицьких Церков. Прибули прочани з Бельгії та окремих українських душпастирств у Франції і майже всі українські священики. Були заступлені духовенство і вірні з Канади, зокрема настоятелі чину Отців Редемптористів, до якого належить новий архиєрей. Співав гарно місцевий хор, що ним керувала В. Дратвінська.

Акт поставлення екзарха довершив апостольський нунцій, архиєпископ Анджельо Феліче, який при цьому також виголосив промову. Від французького єпископату вітав нового екзарха єпископ Пізерель. В час Архиєрейської Літургії проповідував Владика Михаїл українською і французькою мовами. В кожному словівиступі проповідники підкреслювали окремішність (партикулярність) нашої Церкви, багатство Вселенської Церкви через наявність у ній різних обрядів і духовних спадщин, а також мучеництво нашої Церкви в Україні. Слово Владики Михаїла було своєрідною його програмою, яка й розвивала провідне єпископське гасло нового екзарха „Служіння молитвою і словом". З перших зустрічей і розмов з Владикою Михаїлом виразно виступає його наставлення — бути насамперед душпастирем і батьком усіх, зустрічатися з усіма своїми осередками і вірними і їм служити. Об'єктивно цього від нього очікує й українська громада, яка бачить в особі й уряді українського католицького єпископа в Франції свій об'єднуючий чинник.

Успішно також проведено гостину-бенкет з нагоди введення екзарха, на якому в репрезентативному готелі „Лютеція" було понад 200 осіб. З гостей, крім тих, що були в церкві, взяли участь — кардинал Парижу Жан-Марі Люстіґер, що мав святочне слово на початку бенкету, а далі говорили від українського єпископату — обидва митрополити, Владика Максим Германюк і Владика Степан, представник французького єпископату монс. Вільне, представник мера Парижу Жака Шірака, Оренґо, від українського мирянства проф. В. Янів. Присутні тепло зустрінули 78-річного Владику Володимира Маланчука, який говорив по-українському і французькому та щиро привітав свого наступника й побажав йому успішної праці. Літній Владика через недугу зрезиґнував і віддав керму тепер побільшеної екзархії (приєднано Бельгію, Голляндію і Швайцарію) у молодші й активні руки. Від духовенства Франції і Бельгії промовляв канцлер о. М. Левенець, обіцюючи співпрацю і льояльність усього духовенства своєму новому Владиці. До речі, священики в церкві ще формально після уведення в уряд склали поклін й обіцянку служби новому екзархові. В дусі щирого екуменізму виступив також отець протоієрей Борис Хайневський, представник православного єпископату Владики Анатоля Дублянського.

Під кінець промовив екзарх Михайло. Він всіх закликав до співпраці, наголосив єдність нашої Церкви по всіх континентах і країнах, передав свою глибоку віру в тяглість українського християнства від Володимирового хрищення досьогодні. „Те, що я займався на протязі останніх років справами ювілею Тисячоліття, як головний секретар Центрального комітету ювілею хрищення, дало мені можливість глибше пізнати істоту нашої релігійної спадщини та відкрило візію нашої Церкви", — заявив Владика Михаїл.

Врочистість випала імпозантно і, як на українські умови у Франції, була дуже репрезентативною і вийнятковою. Вона звернула на себе увагу, як малощо інше, чужинного світу. З того, що було сказано чужими представниками про нашу Церкву і нарід, ясно виходить, що Українська Католицька Церква на поселенні є дійсним чинником і на міжнародному полі. Уся українська громада без різниці політичних і віроісповідних різниць, співпрацювала над підготовою цього свята і зв'язує великі сподівання із приїздом нового ієрарха з Канади. Приємно вражало, що за президіяльним столом сидів міністер-резидент з канадської амбасади в Парижі.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТЕКЛЯ ВОРҐУЛЬ, член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й., померла 17-го січня 1983 року на 91-му році життя. Нар. 18-го жовтня 1891 року в Україні. Залишила в смутку сина Антона, Івана, Еміля, Юрія; дочку Марію, 14 внуків, 5 правнуків, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 18-го січня 1983 року на цвинтарі „Сайпресс Гилл в Озон Парку, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Пригода, секр.

ВІКТОРІЯ КЕРИЧ, член УНС Відд. 327-го Т-ва „Запорозька Січ" в Гемпстеді, Н.Й., померла 17-го січня 1983 року на 87-му році життя. Нар. в 1895 році в Сасові, пов. Золочів, Західня Україна. Членом УНС стала в 1934 році. Залишила в смутку мужа Михайла — довголітнього предсідника і секретаря 327-го Відділу УНС; доньок Стефанію, Марію і Джін; синів Андрія, Василя і Володимира; 13 внуків і семеро правнуків. Похорон відбувся 19-го січня 1983 року на цвинтарі „Голі Руд"" на Лонг Айленді, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Зеновія Зарицька, секр.

ОСИП НОВИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 240-го ім. Є.Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 20-го грудня 1982 року на 72-му році життя. Нар. 1910 року в Вовчинцях, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Ірину, доньку Марту Стайґен з чоловіком Ричардом, сина Андріа з дружиною Сузанною і внуків Андрія, Йосифа і Христину.
Похорон відбувся 23-го грудня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Память!
Секретар.

ПАРАНЯ ВАГАЛЯК, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., померла 28-го грудня 1982 року на 83-му році життя. Нар. 14-го жовтня 1899 року в селі Бибів. Членом УНС стала в 1926 році. Залишила в смутку дочку Юлію Пітух, синів Павла і Івана Харуків, 15 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 3-го січня 1983 року на „Еверґрін Семетері" в Бруклині, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ БОГДАНОВИЧ, член УНС Відд. 287-го Т-ва „Сини України" в Джерзі Сиrі, Н.Дж. померла 27-го грудня 1982 р. на 88-му році життя. Нар. 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1927-го року. Залишила в смутку Катерину Федович Блескі, Дженні Федович Юрків і Анну Федович Шубунка. Похорон відбувся 4-го січня 1983 року на цвинтарі Чесного Хреста в Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Богдан Ясінецький, секр.

СЕМЕН ЧИСТУХ, член УНС Відд. 292-го ім. св. Івана Хрестетеля в Дітройті, Мич., помер 1-го січня 1983 року на 86-му році життя. Нар в 1897 році в Новоселці, Зах. Україна. Членом УНС став в 1933 році. Залишив у смутку дружину Марію, дочок Ольгу, Дженевів, Надю, Сандру; сина Павла; зятів Володимира, Ричарда, Джералда, Франка і невістку Аделю; 14 внуків і одного правнука. Похорон відбувся на цвинтарі Вудмер в Дітройті, Мич.

Вічна Йому Пам'ятьь
Стелла Федик, секр.

МАРІЯ І. БРАВН—КОЛІНЧУК, член УНС Відд. 336 Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, померла 2-го січня 1983 року на 64-му році життя. Нар. 1919 року в стейті Пенсильванія. Членом УНС стала 1941 року. Залишила в смутку мужа Стуарта Бравна. Похорон відбувся 5-го січня 1983 року на цвинтарі Парма Гайтс в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ВАСИЛЬ ПРИСТАЙКО, член УНС Відд. ч. 367 Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й., помер 3-го січня 1983 року на 86-му році життя. Нар. 12-го травня 1896 року в селі Завадька, повіт Калуш, Україна. Членом УНС став в 1923 році. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Стеллу, 8 внуків і одного правнука, племінників і племінниць. Похорон відбувся 6-го січня 1983 року на цвинтарі Св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр.

ЕВФИМІЙ КЛЕМБА, член УНС Відд. 465-го ім І.Франка в Ляшіні, Кве., помер в неділю, 23-го січня 1983 року на 74-му році життя. Нар. в 1909 році в Шпиколасах , пов. Горохів Волинь, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Тетяну, сина Євгена з дружиною Ширлі й двоє внуків Михайла і Ненсі, та численних приятелів. Похорон відбувся 26-го січня 1983 року на цвинтарі св. Івана Сучавського в Ляшіні, Кве.

Вічна Йому Пам'ять!
Т.Мороз, секр.

АНАСТАЗІЯ МЕЛЬНИК, член УНС Відд. 303-го ім. Івана Мазепи у Флінті, Миш., померла 24-го січня 1983 року на 80-му році життя. Нар. 22-го листопада 1903 року в селі Задеревач, Зах. Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку кузинів Дмитра Досія і Федора Мельника; сестри Параскевію Меків і Фесю Мельник в Україні; кузинок і кузинів. Похорон відбувся 27-го січня 1983 року на цвинтарі „Ґрейслон" у Флінті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Лещук, секр.

АҐНЕШКА ПРОЦЬ, член УНС Відд. 147-го ім. св. Михайла в Аллентавні, Па., померла 25-го січня 1983 року на 72-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку мужа Осипа, синів Еміля і Михайла, доньку Олену Фолвайлер, брата Яня Яцковського в Польщі, семеро внуків і одного правнука. Похорон відбувся 29-го січня 1983 року на цвинтарі Св. Марії у Вайтголлі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
К. Гуцайлюк, секр.

ЯРОСЛАВ ЛУГОВИЙ, член УНС Відд. 434-го Т-ва „Пласт" в Монтреалю, Кве., помер 31-го січня 1983 року на 75-му році життя. Нар. 18-го жовтня 1907 року в Тернополі, Зах. Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Лідію, синів д-ра Ігоря з дружиною, Юрія з дружиною Зоряною; доньок Ларису і Тересу, та внуків: Андрійка, Христю і Марка. Похорон відбувся 3-го лютого 1983 року на цвинтарі „Кот де Неж" в Монтреалі.

Вічна Йому Пам'ять!
Олександра Дольницька, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 24-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Трой, Н. Й. Річні збори 191-го Відд., о год. 7-ій веч. в залі церкви Преч. Діви Марії, 459 2-га авеню, Трой, Н. Й. — Р. Колодій, секр.

НЕДІЛЯ, 27-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Лорейн, Огайо. Річні загальні збори 233-го Відд., о год. 5-ій веч. в залі будинку УНДому. Просимо про численну участь. — Ст. Ганчарик, гол., Тетяна Сілецька, секр.

СУБОТА, 26-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Ню Бранзвик, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 353 Відд., о год. 4-ій по пол. в залі української католицької церкви при 21 Gilden Street, Ню Бранзвик, Н. Дж. Буде вибір нової Управи на 1983 р. — Управа.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ
Окремих листів в тій справі не будеться відписувати
ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ
ІВАНА МУЗИЧКУ
з села Вікторів, обл. Станиславів, р-н Галич.

Хто знав би про нього або його адресу, або він сам, прошу зголоситися до:
ANNA MESERENKO
5154 Casper Street
Detroit, Mich. 48210
або телефонувати на число — 1-313-841-0660.
Дуже важне — прошу зголоситися.